Creşterea limbii româneşti şi-a

Salonul cărţii Bacău, 1972

Bacăul a fost gazda receptivă şi ospitalieră a „Salonului cărţii", manifestare organizată în cadrul Anului internaţional al cărţii iniţiat de UNESCO. Vreme de zece zile (14—24 aprilie), municipiul şi cîteva alte centre au cunoscut o puţin comună animaţie spirituală, mase largi de oameni ai muncii de diverse profesii participînd la interesante acţiuni cu cartea, avînd prilejul a se întîlni cu oameni de ştiinţă şi cultură, scriitori, editori. Galeriile de artă, Casa de cultură a sindicatelor „Vasile Alecsandri", clubul U.J.C.M., amfiteatrul Liceului „George Bacovia", precum şi alte puncte din municipiul Bacău, Casa de cultură din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, căminul cultural de la Podu Turcului, au găzduit fructuoase întîlniri de acest gen. „Salonul cărţii" a prezentat cititorilor, publicului de diferite vîrste, tuturor categoriilor socio-culturale, un vast repertoriu tematic — rod al producţiei editoriale a anului 1971. Dar să derulăm filmul acestei decade deosebit de bogate în manifestări de excepţională audienţă, adresînd felicitări organizatorilor propriu-zişi ai ediţiei băcăuane a „salonului", activiştilor Comitetului judeţean de cultură şi educaţie socialistă şi Centrului de librării.

1. VINERI, 14 APRILIE. Deschiderea festivă, onorată de prezenţa tovarăşului Gheorghe Roşu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului judeţean de partid, preşedinte al Consiliului popular judeţean. Au rostit cuvinte de salut tovarăşii Victor Enăşoae, secretar al Comitetului judeţean de partid, Mircea Măciu, director adjunct al Direcţiei literar-editoriale din Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste, Traian Iancu, directorul Fondului literar al Uniunii Scriitorilor din Republica Socialistă România, Mircea Radu Iacoban, secretar al Asociaţiei scriitorilor din Iaşi, director al Editurii „Junimea". În expunerea introductivă, preşedintele Comitetului judeţean de cultură şi educaţie socialistă, Constantin Călin arăta : „Salonul cărţii are menirea să contribuie la o mai bună cunoaştere a succeselor literaturii române de azi, a cărţii străine din librăriile noastre, cît şi la o mai profundă înţelegere din partea autorilor şi editorilor, a dezideratelor, sugestiilor şi propunerilor cititorilor".

2. SÎMBĂTĂ, 15 APRILIE. La Galeriile de artă citesc „voci de aur ale literaturii române" : Tudor Arghezi, Mihail Sadoveanu, Octavian Goga, George Bacovia. Are loc lansarea volumului de poeme „Noi" în prezenţa autorului, poetul Traian Iancu, după care poeţii Radu Cârneci, Ovidiu Genaru, Mihai Sabin susţin un recital din ultimele lor creaţii.

3. DUMINICĂ, 16 APRILIE. „Bibliografia unei colecţii", aşa s-a intitulat expunerea lui Tiberiu Avramescu, şef de redacţie la Editura Minerva, care a vorbit publicului despre populara serie „Biblioteca pentru toţi". Este lansat volumul de „Studii şi cercetări" de Z. Ornea. O adevărată sărbătoare a constituit-o manifestarea închinată monografiei „George Enescu", al cărei autori, cercetătorii Mircea Voicana, Elena Zottoviceanu, Clemansa Liana Firca şi Al. Hoffman, împreună cu criticul muzical Grigore Bârgăuanu, au vorbit unui numeros public, la Casa de cultură, despre covîrşitoarea personalitate a marelui compozitor, în a cărui biografie Bacăul (comuna Tescani) ocupă un însemnat loc.

4. LUNI, 17 APRILIE. La Scoala interjudeţeană de partid, doctorii în ştiinţe M. C. Botez şi M. Merfea au condus dezbaterile pe temele : „Metode şi tehnici în prognoză şi în sociologie". Adela Iancu Becleanu, din partea Editurii politice, a vorbit despre realizările şi perspectivele activităţii editoriale, insistînd asupra seriei Biblioteca de filozofie şi sociologie.

5. MARŢI, 18 APRILIE. La clubul policlinicii din Bacău are loc dezbaterea cu titlul : „Medicina şi contemporaneitatea", susţinută de dr. Cristian Matac, directorul Editurii medicale. La Podu Turcului, în cadrul staţiei pilot a căminului cultural, s-au purtat discuţii pe marginea cărţii „Mecanizarea lucrărilor în viticultură", cu participarea autorului Ion Şulea. Ing. Mihai Pastia, din partea Editurii Ceres, a vorbit despre profilul şi apariţiile editoriale viitoare.

6. MIERCURI, 19 APRILIE. La clubul U.J.C.M., apoi la Galeriile de artă, scriitorii Ion Grecea, Nicolae Tăutu, Ştefan Luca, Nicolae Păduraru, Laurenţiu Ulici, George Sidorovici, au împărtăşit gînduri de creaţie unui numeros public.

7. JOI, 20 APRILIE. A fost o zi a dezbaterilor, la care deopotrivă scriitori şi cititori au avut în vedere Tezele Conferinţei naţionale a scriitorilor. La Bacău şi în municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej au purtat un viu dialog cu cititorii scriitorii : Ion Grecea, Nicolae Tăutu, Ştefan Luca, Laurenţiu Ulici, Nicolae Ciobanu, Radu Cârneci, Ovidiu Genaru, George Bălăiţă, Mihail Sabin, George Sidorovici, Constantin Călin, Eugen Uricaru, Octavian Voicu, Calistrat Costin.

8. VINERI, 21 APRILIE. La Liceul „George Bacovia", elevii s-au întîlnit cu Virgiliu Ene, din partea Editurii „Albatros", criticii şi istoricii literari Mihai Drăgan, Nicolae Ciobanu, Ion Apetroaie şi scriitoarea Gica Iuteş, cu care au dialogat pe marginea colecţiei „Lyceum", făcînd numeroase propuneri pentru îmbunătăţirea activităţii editurilor. La teatrul de păpuşi, scriitorii Gica Iuteş, Viniciu Gafita, Gheorghe Movilă şi Horia Gane au fost invitaţii tinerilor la dezbaterea : „Literatura pentru copii şi tineret". Casa de cultură a sindicatelor a găzduit simpozionul „Orizont tehnic '72", susţinut de inginerii Al. Tomuţa şi Gh. Anghel, din partea Editurii tehnice. Autorul volumelor „Fiii marelui curaj" şi „Povestiri despre eroii uteciştl", Tudor Ştefănescu, s-a întîlnit cu tinerii băcăuani.

9. SÎMBĂTĂ, 22 APRILIE. Elevii liceului nr. 3 şi-au confruntat opţiunile cu intenţiile editurilor „Dacia" din Cluj, reprezentată prin redactorul şef Constantin Culbeşan, şi „Junimea" din Iaşi, despre ale cărei proiecte a vorbit redactorul Gheorghe Drăgan. Criticii şi istoricii literari Ion Apetroaie, Mihai Drăgan, Valentin Taşcu, Aurel Sasu, au răspuns de asemenea problemelor ridicate cu deosebită acuitate de către elevii băcăuani. A urmat lansarea monografiei „B. P. Hasdeu" de Mihai Drăgan.

10. DUMINICĂ, 23 APRILIE. La Institutul pedagogic de trei ani, s-a desfăşurat un reuşit simpozion „Calistrat Hogaş" de la a cărui naştere s-au împlinit 125 de ani. Oaspeţii studenţilor au fost prof. dr. doc. Const. Ciopraga, conf. dr. Traian Cantemir, prof. Valentin Ciucă. La cinematograful Flamura roşie, prof. univ. D. I. Suchianu a conferenţiat despre „Literatură şi film". „Traduceri şi traducători" a fost o altă acţiune de succes, la care şi-a adus contribuţia Dumitru Mazilu, redactor şef al Editurii „Univers".

11. LUNI, 24 APRILIE. Momentul închiderii „Salonului cărţii" a coincis cu o foarte atractivă seară consacrată proiectelor Editurii enciclopedice, reprezentată de redactorul şef Aurora Chiorean şi de colaboratorii Gheorghe Pienescu, Alexandru Zub, Leonid Boicu, Victor Şuteu. Pentru susţinerea permanentă la cea mai înaltă tensiune a interesului în jurul „Salonului cărţii", atît organizatorii cît şi publicul băcăuan iubitor de carte merită toată lauda.

Pentru un climat de respect în lumea literară

Fac parte dintr-o categorie de scriitori, sau mai bine zis dintr-o generaţie de scriitori care şi-au început activitatea literar-jurnalistică imediat după 23 August, cînd tinereţea lor plină de romantism s-a întîlnit cu tinereţea foarte romantică a revoluţiei noastre. Această întîlnire, pe drept cuvînt fericită pentru un candidat la scris, pentru scriitorul de mai tîrziu, n-a hotărît numai structura noastră şi destinul nostru, dar ne-a oferit şi acea substanţă de bază, fără de care nu e posibil scrisul, literatura, ne-a hrănit cu flacăra, cu entuziasmul, cu sinceritatea şi credinţele unei revoluţii foarte adevărate care a pus bazele României de astăzi. Noi am asistat şi de multe ori am participat la plantarea unor noi adevăruri sociale şi morale, toate au crescut şi s-au dezvoltat odată cu credinţa noastră în ele, deci opţiunea noastră pentru o anumită literatură, pentru o literatură militantă, angajată, pentru o literatură a actualităţii socialiste este un act elementar de sinceritate. Scriem despre o epocă în care am trăit şi mai trăim, despre o societate în care am crezut şi mai credem. Nu inventăm adevăruri, ci le mărturisim în relaţia lor cea mai sinceră cu inima noastră, cu sufletul nostru, cu fiorii noştri.

În acei ani, cînd fără să ştim culegeam prin emoţii substanţa cărţilor de mai tîrziu, am mai descoperit cîteva adevăruri esenţiale şi poate pe cel mai de seamă : respectul faţă de efort şi valoare. Şi cu acest adevăr, alături de cărţile noastre, am intrat în lumea literară. Poate de aceea considerăm mai mult decît alţii că literatura unei ţări şi unei epoci este suma cărţilor de valoare a unei epoci. Nu putem trăi şi nu concepem că se poate trăi singular într-o literatură, negînd alte cărţi, alte personalităţi, alte stiluri şi curente literare. Tocmai pentru a apăra ideea de cultură naţională, ideea patrimoniului literar, ideea de istorie literară, la urma urmei singurul criteriu real de selecţie şi durată a valorilor.

Simt datoria să repet aceste păreri acum, înaintea Conferinţei naţionale a scriitorilor, pentru a repune, într-un fel în drepturi un anumit compartiment al creaţiei literare româneşti din ultimul sfert de veac şi anume acea literatură cu caracter social, acele cărţi sincere şi de valoare dedicate actualităţii noastre sociale, care au fost, uneori, foarte violent nedreptăţite, fie prin uitare conştientă, sau printr-o negaţie de principiu, adică excluzîndu-se lectura lor. Şi aceasta s-a făcut de multe ori în favoarea unor cărţulii scrise din oboseală sau din motive extra literare (sînt destui care îşi închipuie că a scrie este o meserie uşoară, care nu cere efort şi har) imitîndu-se nu ştiu ce cărţi sau personalităţi literare de aiurea. Devenind centre de interes pentru o parte a criticei, asemenea cărţi facile, fără cap şi fără coadă, în conflict cu limba şi tradiţia noastră literară, au încurajat şi alţi impostori care, uneori, cu tupeu şi scandal au început să nege, să dispreţuiască, să facă atmosferă rea împotriva unei literaturi care cere în afară de toate şi o mare cantitate de efort pentru a fi scrisă, şi o anumită credinţă, şi o anumită destinaţie.

Conferinţa naţională a scriitorilor are dreptul şi chiar datoria de a-şi defini atitudinea faţă de această situaţie nedreaptă din cîmpul nostru literar. Tezele Conferinţei constituie, după părerea mea, o primă şi serioasă luare de atitudine care trebuie amplificată la Conferinţă. Aceasta în numele adevărului, a obiectivităţii, a realităţii literare, pentru un climat de respect în lumea noastră, pentru un climat sănătos, colegial, de breaslă, în care scriitorul adevărat să simtă nevoia condeiului şi nu a pavezei.

Constantin CHIRIŢĂ

Nu alinierea concesivă, prin oportunism estetic !

Tezele apropiatei Conferinţe a scriitorilor, deosebit de interesante sub multiple planuri, aduc în discuţie numeroase probleme vitale ale creaţiei noastre literare actuale. Fiecare, prin ea însăşi, un virtual subiect de meditaţie, cu generoase reverberaţii, într-un moment în care literatura română, prin valorile ei constituite, se caracterizează prin unitate în varietate, prin diversificare tematică şi prin înmulţirea vocilor distincte personalizate. Unitate asigurată de viziunea umanist socialistă a scriitorului comunist, de sensul constructiv al atitudinii sale etice, de mesajul politic încorporat în operă, de orientarea lui spre aspecte esenţiale ale condiţiei existenţiale. Fenomen dialectic demonstrînd, în context european, înflorirea unei culturi de o indiscutabilă originalitate, la nivelul unor exigenţe deopotrivă ideologice şi estetice. Mă refer, evident, la prezenţe reprezentative şi, ca atare, cu semnificaţie de model. Pentru că, nu e greu de demonstrat, alături de nume prestigioase, deschizătoare de drumuri noi, marcînd prin timbru şi tonalitate melodii inedite, sumarele revistelor sau cataloagele editurilor consemnează şi altele pentru care ideea de diversitate în unitate nu are înţelesurile scontate. Fie că ilustrează goana furibundă după expresia insolită, fie că rămîne perpetuu la starea de experiment, fie că anulează unul din termenii ecuaţiei în numele pretinsei autotelii a artei sau, dimpotrivă, al variilor ei servituţi fireşti. De unde, fatalmente, epigonia prin imitaţie, înăbuşirea propriei individualităţi, alinierea concesivă, prin oportunism estetic. Împrejurare comună şi altor epoci. Mai acută însă astăzi cînd librăriile atestă (ca şi revistele) sentimentul inflaţiei. Cînd, pe de altă parte, cititorul nu vrea să riste cumpărînd o carte. Cînd criticul profesionist se vede în situaţia de a nu-şi mai putea exercita magistratura, chiar specializîndu-se într-un gen sau altul. Pentru simplul motiv că nu are cum parcurge tot ce se publică. Nici vorbă, actul critic are funcţii informaţional-educative nu o dată remarcabile. El nu poate, totuşi, stopa numărul de titluri care invadează piaţa. Factorul cenzurativ, absolut necesar într-un moment maiorescian şi nu heliadesc, ca al nostru, adică de exigenţă calitativă şi nu de îndemn la grafomanie, e redactorul. Altfel spus, editurile şi redacţiile revistelor de literatură. Factor deopotrivă politic şi estetic. Care construieşte cultura prin ceea ce promovează, recomandînd. Prin modul cum alimentează valoric ideea de unitate în varietate.

Aurel MARTIN

O literatură profund integrată în pulsul societăţii socialiste

Tezele Uniunii Scriitorilor, recent apărute în presă, formulează într-o perspectivă amplă şi cuprinzătoare direcţiile de dezvoltare ale literaturii naţionale — implicit ale activităţii obşteşti noastre scriitoriceşti, perspectivă ce invită la meditaţie şi angajare.

Pe prim plan, cum era şi firesc, este enunţată necesitatea creării unei literaturi profund integrate în pulsul societăţii socialiste, a unei literaturi ce continuă o strălucită tradiţie de participare nemijlocită la fenomenele sociale şi estetice, manifestate pe plan naţional şi universal.

Dimensiunile fiinţei umane şi sociale ale scriitorului sînt afirmate plenar ; locul pe care acesta îl ocupă în universul societăţii noastre impune de la sine o atitudine ideologică şi estetică clară şi limpede afirmată.

Din totdeauna dramaturgia a constituit terenul de reflectare a frămîntărilor şi realităţilor sociale, aspect descifrabil în istoria dramaturgiei oricărei naţiuni. Printr-un frumos tur de orizont asupra istoriei teatrului românesc, vom observa că momentele istorice cruciale şi-au găsit un ecou vibrant în dramaturgia timpului. În aceste zile de dezbateri ale obştei scriitoriceşti, noi interpreţii din toate instituţiile artistice din ţară, aşteptăm cu reală încredere şi dorinţă apariţia unor opere dramatice pe măsura talentelor artei interpretative româneşti, care să contribuie din plin la afirmarea pe plan naţional şi internaţional a întregii mişcări teatrale. Consider că întreaga ambianţă ideologică — implicit tezele Uniunii Scriitorilor, se realizează ca un factor propulsiv al talentelor dramaturgilor noştri, capabili să ofere opere reprezentative, texte dramatice de reală valoare, care la rîndul lor să dea posibilitatea actorilor, regizorilor şi scenografilor, să realizeze spectacole pe măsura aşteptărilor unui public exigent şi educat.

Avînd convingerea deplină în talentele dramaturgilor noştri, aşteptăm cu încredere textele dramatice capabile să mobilizeze întreaga breaslă a interpreţilor noştri.

Dina COCEA,
artistă emerită
vicepreşedintă a Asociaţiei Oamenilor de artă din Instituţiile Teatrale şi Muzicale (A.T.M.)

Mai multe cărţi de sinteză

Sînt un cititor de cărţi şi reviste. Citesc atît cît îmi îngăduie timpul. Poate vă întrebaţi de ce citesc şi reviste ? ! Pentru că acolo găsesc păreri critice despre cărţile care apar. Cînd cumpăr cărţi pentru biblioteca personală nu pot să nu iau în consideraţie aceste recenzii. Din păcate, rămîn necomentate lucrări importante, asupra cărora simt nevoia să confrunt opiniile unor specialişti.

Atunci cînd am văzut în **„Contemporanul"** textul publicat în întîmpinarea Conferinţei naţionale a scriitorilor, am fost curios şi l-am parcurs cu un deosebit interes. Printre altele, am reţinut preocuparea pentru o literatură inspirată din viaţa noastră de **acum** şi **de aici.** Mi-aş îngădui să sugerez scrierea mai multor cărţi despre tineret.

În ce mă priveşte, aş dori să citesc mai multe lucrări de sinteză. Nu am timp să citesc toate cărţile de poezie, de proză, sau de teatru care apar, dar simt nevoia să fiu la curent cu tot ce este semnificativ. De aceea, ar fi bine să apară antologii de beletristică şi enciclopedii diverse.

Pentru că sînt tatăl unui copil şi tehnician la o fabrică de hîrtie, mai vreau să fac două recomandări : cărţile pentru copii să fie ilustrate cu mai mult talent, iar cărţile fundamentale să fie tipărite pe o hîrtie de calitate superioară. Munca unui creator de valoare, trebuie să fie răsplătită şi cu o hîrtie care să reziste timpurilor. Cred că am dreptate.

Constantin IORDACHE
tehnician Fabrica de hîrtie „Letea"

Difuzarea literaturii noastre peste hotare

Care sînt ecourile literaturii române peste hotare ? — iată o întrebare pusă frecvent scriitorului, intelectualului nostru revenit în patrie după fructuoasele sau infructuoasele sale peregrinări pe meleaguri străine. Deseori răspunsul este ambiguu, mormăit, mai totdeauna decepţionat. Personal, răspund fără ocolişuri, mai cu seamă cînd mă refer la spaţiul de limbă germană, spaţiu în care prezenţa noastră se înfăţişează în general sub o formă protocolară... Şi totuşi, va replica cititorul rîndurilor de faţă : Paginile „României literare" semnalează cu regularitate traduceri de cărţi, povestiri, poeme şi chiar... fabule. O statistică alcătuită pe baza datelor furnizate de-a lungul anilor de menţionatul săptămînal, ar provoca derută, întratît de bizar i se va înfăţişa „contactul" nostru spiritual cu lumea din afară... (Sînt convins că Niculae Stoian e tipărit în aproape toate antologiile de lirică românească editate din nordul Europei pînă în Australia şi invers !). Fără doar şi poate, există şi cazuri fericite, care înregistrează prezenţe autentice, cu ecou prelungit în timp, devenind mesagere vii ale scrisului contemporan românesc. Mă gîndesc bunăoară la traduceri din creaţiile lui Zaharia Stancu, Eugen Jebeleanu, Nichita Stănescu şi poate ale lui Marin Sorescu. E suficient oare ? Să fie literatura noastră întratît de săracă, încît prezenţa ei peste hotare să se reducă doar la cîteva nume, oricît de prestigioase ar fi ele ? Mi se va spune : dar a fost tălmăcit şi Arghezi. Îi îndemn pe sceptici să-l citească în transpunerea lui Quasimodo, după umila mea părere, total în defavoarea marelui nostru poet. Nutresc convingerea că un şir de plachete de versuri, bine selecţionate, şi în primul rînd inspirat traduse, poate contribui din plin la realizarea unei breşe în lumea culturală occidentală, comodă şi dominată de atîtea şi atîtea prejudecăţi penibile. Imaginaţi-vă posibile traduceri purtînd pe frontispiciul volumelor numele lui Stelaru, A. E. Baconsky, St. Aug. Doinaş, Aurel Rău, Gabriela Melinescu, Constanţa Buzea, Anghel Dumbrăveanu, Radu Cârneci, Ovidiu Genaru sau dulce-ironicul Emil Brumaru — sînt numai cîteva personalităţi c-un univers poetic excepţional conturat, nume la care s-ar putea adăuga multe altele, reprezentante ale unei şcoli poetice de anvergură. O experienţă recentă îmi întăreşte convingerea — dacă mai era nevoie — că un bun cunoscător al literaturii româneşti, dublat de calitatea de scriitor, poate aduce măcar cîteva cununi de lauri acestei culturi, dintre cele mai originale în bătrîna noastră Europă. Îl pomenesc cu acest prilej pe poetul sîrb Adam Puslojić, care a tradus imens, de la Caragiale, pînă la Nichita Stănescu, Anghel Dumbrăveanu şi Sorescu ; cei trei poeţi bucurîndu-se azi în ţara vecină de o frumoasă popularitate.

Care să fie oare cauzele unei atari situaţii (subliniez că nu am de loc în vedere apariţiile de circumstanţă, deseori realizate pe bază de convenţii sau întîmplătoare „aranjamente" culturale). Fără doar şi poate, ele sînt multiple, şi mi-ar fi greu să le enumăr acum pe toate. Un mare impediment în răspîndirea literaturii noastre îl constituie, cred eu, lipsa frecventă a contactelor personale între autori, traducători şi editori. Cîte lucruri remarcabile n-ar rezulta din asemenea colaborări desfăşurate sub semnul firescului sau al „neprevăzutului" ?. Apropiata conferinţă pe ţară a Uniunii Scriitorilor ar putea pune în discuţie şi această problemă de importanţă indiscutabil majoră.

Nu acelaşi lucru se poate spune despre difuzarea literaturii străine în România. Istoricele îndemnuri ale lui Heliade Rădulescu şi ale transilvăneanului Barac, îndemnuri cerînd îmbogăţirea tezaurului cultural prin traduceri, în secolul nostru a devenit o realitate de netăgăduit, deşi o vreme acest proces spiritual s-a desfăşurat oarecum haotic, criteriile selective avînd un caracter deseori comercial. Şi totuşi, urmărind destinul unor prezenţe scriitoriceşti (Georg Trakl, Paul Valéry, Rilke, Antonio Machado, Thomas Mann ş.a.m.d.), constatăm cu satisfacţie că ne situăm în fruntea ţărilor europene, atît ca nivel de transpunere, cît şi ca fler în depistarea valorilor în pragul afirmării (oare cît de cunoscut a fost în lume Antonio Machado pe vremea cînd Ion Pillat se încumeta să-l facă cunoscut cititorului român ?). Din fericire, în ultimul deceniu procesul transpunerilor dintr-o limbă în alta este organizat cu competenţă, editura „Univers" concentrîndu-se spre publicarea unor opere fundamentale, sfera ei de interes extinzîndu-se în acelaşi timp şi spre literaturile mai tinere, în plină afirmare. Mai e oare nevoie să pomenesc aportul greu de estimat al revistei „Secolul 20" la procesul de cunoaştere imediată a unor capodopere ale literaturii universale ?

Petre STOICA

pămînt de mai

Astfel se face martie : Pan
dă un edict lung şi-ncifrat...
Ce scriere complicată pentru
ochii soarelui orbiţi de planete !

Astfel se face aprilie :
Luăm raze din streşini,
sunăm din ele ca dintr-un corn
prelung o lacrimă de clorofilă :
Şi ni se-nmiresmează somnul,
şi se mută rîurile-n miriapozi.

Astfel se face-apoi mai :
zile de aur, nopţi de agathă,
cu sîrg strînse de străbuni
şi de noi în delicate tezaure,
se lasă libere. Şi ele cresc
şi sînt ale noastre pe cît de al nostru
e pămîntul numit românesc.

Horia GANE

ateneu

Revistă editată de Comitetul judeţean Bacău de cultură şi educaţie socialistă

Redactor şef : **Radu CÂRNECI**

Colegiul redacţional : **Sergiu ADAM, George BĂLĂIŢĂ** (red. şef adjunct), **Constantin CĂLIN, Cicerone CERNEGURA, Horia GANE, Ovidiu GENARU, George GENOIU, Mihail SABIN, Vlad SORIANU, Eugen URICARU.**

Redacţia şi administraţia : Bacău, str. Războieni nr. 15. Tel. 1 60 71 — 1 24 97

Abonamente : 3 luni — 9 lei, 6 luni — 18 lei, 1 an — 36 lei

Tiparul executat la Întreprinderea poligrafică Bacău (40546)

Manuscrisele reţinute se publică în ordinea necesităţilor redacţionale.
Materialele nepublicate nu se restituie.